

28-11-22

Twijfelende ouder? investeer ik wel genoeg in mijn kind? Is mijn kind wel gelukkig? speelt het wel met anderen en hoe? Vragen over opvoeding houdt iedereen bezig toch?

Zoekend naar harmonie met je kind. Doe ik het wel goed? En wat is goed?

Ook als je kind in Berlijn woont en net 29 jaar is geworden en daarbij van alles onderneemt om daar haar leven op te bouwen, zoals mijn dochter. De vragen blijven al kan ik er nu alleen naar kijken en luisteren. Hoe graag zou ik niet nog door willen moederen, vanuit mijn drang een perfecte moeder te zijn. Vanuit mijn opvoeding waar de gevoelskant niet besproken werd. Vanuit mijn onzekerheid, heb ik het goed gedaan? Vanuit ik hou zo veel van haar ik wil alles geven.

Onzekerheid over het meest kwetsbare wat ik heb lijkt niet over te gaan.

Mijn hoofd zegt dan; "Ja sommige dingen zou ik nu heel ander doen met de kennis die ik nu heb". Ik stel mezelf gerust en weet; "toen wist ik niet beter".

Dit geldt voor de meeste ouders; je doet wat je kan.

Consequent zijn, of soms streng? verwennen? te veel? of juist weinig?

Meestal kon ik pas ontspannen bij al deze vragen als ik echt contact met mijn dochter had als we samen op de bank zaten en ik haar voetjes masseerde of op vakantie als we samen de zee in doken en alles stil en mooi om ons heen was. Je kent ze vast wel die mooie momenten waar alles op zijn plek valt en je je niet druk maakt of je een goede vader of moeder bent. Op zo een moment spiegel je je niet aan anderen en op zo een moment zit je zelf lekker in je vel. Op zo een moment maak je je er niet druk om wat je kind later gaat doen en of wel alle mogelijkheden worden geboden en benut op school. En op zo een moment vraag je je niet af heeft mijn kind wel genoeg vriendjes of is zwemles, ballet , bijles en knutselclub niet teveel of te weinig? Op zo een moment bedenk je even niet wat er allemaal mis zou kunnen gaan.

Op zo een moment wordt het zacht en zie je wie er naast je staat.

Hoe graag koester ik die momenten.